Aanvaarding - de goede en de verkeerde manier - waardigheid in nederigheid

26 september 1958
lezing 37

“Gegroet in de naam van de Allerhoogste. Jullie zijn allen gezegend, vrienden. Gezegend is dit uur.

Als je je werkelijk en volledig aan God overgeeft, ben je gelukkig. Maar zo weinig mensen doen dat echt! Sommigen van jullie hebben dat belangrijke punt op hun weg bereikt. Anderen denken alleen maar dat ze zover zijn, omdat ze een paar halfslachtige compromissen hebben gesloten. Maar wat betekent het nu precies om met je hele hart voor God te kiezen? Je zult er altijd iets voor moeten opgeven. Misschien een mening, een bepaald verlangen, of een manier van leven. Eigenlijk geef je natuurlijk helemaal niets op. Maar het opgeven moet echt gedaan worden, althans zo lijkt het voor jou. En pas dan, als je die bereidheid getoond hebt, zul je merken dat je niet alleen veel meer terugkrijgt dan je ogenschijnlijk hebt opgegeven, maar ook dat je in feite helemaal niets hebt opgegeven! Dit is moeilijk te zien zolang je nog in een mist van onwetendheid ronddwaalt, een mist die automatisch optrekt *nadat* je de bereidheid getoond hebt om een offer te brengen voor God. Veel mensen hebben deze wet, dit gegeven, verkeerd begrepen en hebben ‘de wereld’ opgegeven, hebben zich eruit teruggetrokken en zijn het klooster ingegaan. Toch hebben ze daarmee vaak helemaal niets opgegeven. Anderen blijven gewoon in de wereld en hebben desondanks iets opgegeven, hoewel dat naar buiten toe niet het geval lijkt. Toch hebben ze zich innerlijk helemaal op God gericht, op Zijn wil en de vervulling daarvan. En deze intentie uit zich in alles: in hun woorden, hun daden, in wat ze nastreven en de manier waarop.

Dat de omgeving van zo iemand hiervan niets hoeft te weten, is helemaal niet zo vreemd. Misschien komt dat doordat God je vaak teruggeeft wat je eerst voor Hem hebt opgegeven. *Als je hebt laten zien dat je niets belangrijker vindt dan Hem,* zal Hij zorgen dat je het allemaal opnieuw krijgt, heel anders en veel beter! Wat je moet opgeven hoeft niet beslist iets slechts of verkeerds te zijn. Het is al voldoende als je inziet, dat je aan iets bepaalds - dat op zichzelf best goed of juist kan zijn - zo star vasthoudt, dat je niet in staat bent het los te laten ter wille van God. Daar gaat het om, vrienden.

Hoe kun je werkelijk dit pad gaan, vrienden, als je niet bereid bent Gods wil altijd en onvoorwaardelijk te laten prevaleren? En hoe kun je een kind van God zijn als je wereldse overwegingen centraal stelt en als je je zuivering, je ontwikkeling en je relatie tot God op de tweede plaats komen? Op die manier kun je het niet op een akkoordje gooien met God. Toch is dat vaak precies wat je probeert te doen. Je denkt, dat het genoeg is om wat te bidden en af en toe over je fouten na te denken, terwijl je tegelijkertijd zowel uiterlijk als innerlijk verder leeft alsof God niet bestaat en geen enkel beroep op je doet. Het is eenvoudig onmogelijk om enerzijds dit pad te volgen en anderzijds op de oude weg voort te gaan, wat je trouwens ook alleen maar moeilijkheden heeft opgeleverd. Een van de voornaamste en meest fundamentele tests die een entiteit - al of niet geïncarneerd - in de loop van zijn ontwikkeling en zijn verschillende levens kan ondergaan, vindt plaats wanneer hem door Gods wereld gevraagd wordt te tonen of hij zijn geloof uiteindelijk ook in praktijk brengt. Heel lang is er geen geloof, geen uitzicht op de waarheid. Dan komt er een keerpunt. De entiteit begint het licht te zien, het bestaan van God te voelen en tenslotte echt in Hem te geloven. Maar dan komt het cruciale moment als hij dat moet gaan bewijzen. Er gaan dingen gebeuren die een duidelijke vraag van God lijken in te houden: 'Is het je werkelijk ernst? Geloof je inderdaad dat Ik belangrijker ben dan wat ook? Of zijn het alleen maar woorden?' Denk je nu echt dat af en toe bidden wel genoeg is? God wil je helemaal, zodat Hij zich volledig aan jou kan geven. En alleen op die manier zul je in vrede zijn met jezelf. Als er geen vrede is, betekent dat altijd dat je je Vader in de Hemel een deel van je ziel onthouden hebt, een teken dat je wilt marchanderen. Een deel van je verlangt naar God, wil zich een kind van God weten, wil zich zuiveren en ontwikkelen, maar een ander deel van je denkt het beter te weten en dus wil je op je eigen voorwaarden dichter bij God komen, in plaats van op Zijn voorwaarden. Je denkt dat het in zekere zin nadelig voor je is om je

volledig en totaal aan God over te geven. Dus projecteer je je eigen beperkingen op de allerhoogste. Begrijp dit niet verkeerd. Het betekent niet dat je volledig passief zou moeten zijn. Nee, ik heb het al eerder gezegd, overgave aan God en het overwinnen van dat kleine eigenzinnige stuk in je karakter, dat nog steeds een deel van je ziel aan je hemelse Vader wil onthouden, is de juiste manier van handelen - in tegenstelling tot de verkeerde en meest gebruikelijke manier, het verzet tegen je hoger zelf. Denk hier goed over na, vrienden.

Met de Val heeft elk goddelijk aspect in de schepping zijn tegenpool gekregen. Dit is gemakkelijk te constateren, dus in het onverhulde kwaad schuilt feitelijk geen gevaar. Liefde is daar geworden tot haat en wrok; rechtvaardigheid tot onrecht; schoonheid tot lelijkheid; harmonie tot disharmonie, enzovoort. Voor een kind van God, een schepsel dat niet meer in de diepste duisternis rondwaart, vormen deze uitersten absoluut geen gevaar meer. Maar er is nog iets anders. Er bestaat ook een tegenpool die als zodanig verborgen blijft, die in een andere, valse vorm gegoten wordt, gemaskeerd en bedekt door allerlei verhullende lagen en voorgesteld als goed en waar. In dat soort gevallen schiet jullie onderscheidingsvermogen vaak tekort. En evenzo als het gaat om de eenheid tussen de verschillende delen van de menselijke persoonlijkheid. Zoals ik al eens heb uitgelegd, bestaat die persoonlijkheid uit een hoger zelf, een lager zelf en een masker-zelf. Hetzelfde geldt voor elke goddelijke kracht, eigenschap of invloed. Een van de goddelijke krachten waarover de meeste misverstanden en foutieve voorstellingen bestaan, is de liefde. Dit is zo overduidelijk en er is al zoveel over gezegd, dat ik het daar vanavond zelfs niet over wil hebben. Er zijn zoveel andere zaken die voor liefde moeten doorgaan en die er werkelijk niets mee te maken hebben. Ook het hunkeren van het ego om de eenzaamheid te doorbreken, bezitsdrang, en nog heel veel meer, worden vaak voor liefde aangezien. Op dit onderwerp zal ik later uitvoerig terugkomen, wanneer ik het in het bijzonder met jullie mag hebben over liefde tussen de seksen, erotiek, de betekenis daarvan, haar volmaakte vorm en de ontsporingen die zich kunnen voordoen. Maar vanavond gaat het daar niet over. Ik roerde het alleen maar aan, omdat juist in de liefde de vervormingen en afwijkingen zo dikwijls voor het echte gevoel worden aangezien. Er bestaat ook heel wat verwarring over alle andere goddelijke eigenschappen die hier op aarde voorkomen, en het is de bedoeling dat ik in deze lezingen af en toe zo’n eigenschap behandel om je meer duidelijkheid te geven.

Vanavond zullen we bespreken hoe je nauwkeurig kunt bepalen wat de Goddelijke Wet inhoudt en hoe je er naar kunt leven waarbij je de tegenslagen van het leven aanvaardt zonder pessimistisch te worden en negatief te reageren. Er bestaat heel wat verwarring over dit onderwerp, in de wereld als geheel en speciaal ook onder mijn vrienden. Aanvaarding van het leven met alles wat het aan goeds of slechts met zich meebrengt en toch een positieve instelling behouden, dat is de juiste en goddelijke houding. Aan de tegenovergestelde en vervormde kant zien we een eigenzinnig geworstel om maar niets wat moeilijk is te hoeven accepteren. Dit kan zowel openlijk als verborgen gebeuren, zoals bij vrijwel alles. Desondanks is het ook strijdig met de goddelijke wet om pessimistisch en negatief te zijn. Nu willen de Krachten van de Duisternis je laten geloven - en je lagere natuur doet dat maar al te graag - dat je alleen door pessimistisch en negatief te zijn de tegenslagen van het leven kunt aanvaarden. Anderzijds is de ontkenning van het gegeven dat het leven moeilijk kan zijn, een vervorming van een gezonde en positieve houding.

Het is niet zo gemakkelijk om de juiste weg te vinden. Ook hier geldt weer dat je alleen door jezelf nauwgezet te onderzoeken en diep te mediteren het antwoord kunt vinden dat jou verder zal helpen; het antwoord op de vraag waar en hoe jijzelf van de juiste weg afwijkt. Laat me jullie in grote lijnen laten zien hoe je innerlijke houding hierin kunt oefenen, in welke richting je je gedachten en gevoelens kunt leiden. Als je de tegenslagen die het leven zo nu en dan met zich meebrengt aanvaardt, betekent dat niet dat je over het geheel genomen een zwartkijker moet zijn - integendeel. De ware en juiste houding is: 'Ik verwacht dat het leven me zowel ongeluk als geluk zal brengen en ik zal niet terugdeinzen voor de donkere wolken en de zo nu en dan noodzakelijke duisternis. Want alleen als ik hier moedig en zonder innerlijk verzet en gespartel doorheen ga, zal ik ook mijn geluk aan kunnen wanneer de tijd daarvoor rijp is, zal ik in staat zijn een deel te zijn van de grote keten zodat dat geluk niet uitsluitend een laatste beloning, een laatste doel zal zijn maar iets dat ik kan doorgeven, niet alleen maar door daartoe bereid te zijn, zoals zo velen, maar door het ook echt te kunnen doen!' En dat zal alleen lukken als je niet terugschrikt voor tegenslagen, uit lafheid, zelfmedelijden en een verkeerde vorm van eigenliefde. Als je iets leert van moeilijke perioden en in de zwaarste momenten aan God vraagt wat Hij je wil duidelijk maken en wat het in jou is dat dit liet gebeuren, dan heb je de juiste houding. En als je zelfs in je donkerste uren jezelf niet toestaat te

denken dat de zon nooit meer zal schijnen, dan zul je die duisternis op constructieve wijze benaderen en de redenen ervoor ook in jezelf ontdekken. Ongeacht de soort moeilijkheden die zich allemaal kunnen voordoen, zijn er bepaalde algemene aspecten die iedereen moet leren in dergelijke tijden van beproeving. Zoals de drie meest voorkomende zwakheden waarover ik al eerder gesproken heb: trots, eigenzinnigheid en angst. Als je je op alle mogelijke manieren teweer stelt tegen je ongeluk, handel je zo dan niet uit trots? Zeg je dan niet, misschien niet altijd met je verstand maar wel gevoelsmatig: 'Waarom zou ik ongelukkig zijn? Ik wil niet ongelukkig zijn!?' Alleen wie volmaakt is zou het recht hebben zoiets te vragen, terwijl jullie dat toch zo vaak doen, al of niet uitgesproken en dikwijls zonder het te beseffen. Is het niet eigenzinnig als je tegenspartelt in tijden van ongeluk? Dat zijn dus dingen die iedereen altijd kan leren wanneer het hem tegenzit. Je kunt je angst alleen kwijtraken als je leert ongeluk te omarmen als een noodzakelijk medicijn, zonder te denken dat je altijd ziek zult blijven en dat medicijn ten eeuwigen dage nodig zult hebben. Dan aanvaard je het leven.

Je onwil om het leven te aanvaarden, je innerlijk verzet ertegen, kan zich op velerlei manieren uiten. Zoals op zovele andere gebieden kun je ook hier jezelf gemakkelijk voor de gek houden. Misschien geef je jezelf niet toe dat je niet ongelukkig wilt zijn, omdat je je verstandelijk bepaalde lessen hebt eigen gemaakt. Maar je opstandigheid, je zelfmedelijden, je neiging om het leven of je moeilijkheden op de een of andere manier te ontvluchten, bewijzen dat je emotioneel nog niet volledig geaccepteerd hebt wat het betekent te leven. Elke disharmonie in je gevoelens ten aanzien van de tegenslagen in je persoonlijke leven wijst erop dat je in zekere zin ergens in jezelf de wetten van het leven niet geaccepteerd hebt, dat je niet zelf de verantwoordelijkheid voor je problemen wilt dragen en daarom ook het medicijn afwijst. Probeer je gevoelens dus ook in dit opzicht te duiden. Probeer erachter te komen wat ze je vertellen, wat ze betekenen, zodat deze emoties duidelijker vorm voor je krijgen en je je daardoor steeds dieper bewust wordt, wie je zelf bent. Vraag je af: 'Wat betekent het dat ik dit zo voel? Verzet ik me hiertegen? En betekent dat verzet niet dat ik uit trots en eigenzinnigheid de lessen verwerp die het leven me wil leren? Duidt het in feite niet op angst voor deze les of voor deze aanwijzing dat ik teveel van mezelf hou en daarom bang ben voor alles wat een beetje pijn doet of nadeel oplevert?' Deze houding is niet pessimistisch, vrienden, en ook niet negatief. Pessimisme en negativiteit is als je zegt:

'Ik kan enkel ongeluk verwachten; voor mij zal de zon nooit meer schijnen.' Mogelijk dat je die opvatting alleen met je gevoelens uitdrukt en niet met je verstand. Maar ga eens na wat die gevoelens betekenen. Vaak denken mensen dat ze met hun pessimisme en negativiteit kunnen bewijzen, dat ze de noodzakelijke lessen van het leven aanvaarden. In werkelijkheid echter is dit niet alleen totaal onjuist, maar bovendien is zo'n negatieve houding welbeschouwd eigenlijk precies hetzelfde als het verzet, het geworstel en het afwijzen van de lessen die het leven je aanbiedt.

Nog een andere vervorming waarover ik het nu wil hebben, is de ontspoorde vorm van waardigheid. Echte waardigheid is, dat hoef ik je niet te vertellen, een goddelijke eigenschap. De vervorming ervan is trots. Hoe vaak zien we niet dat mensen zich laten voorstaan op hun trots, dat ze die niet zien voor wat hij is, en aanzien voor waardigheid. Echte waardigheid gaat altijd hand in hand met uiterste nederigheid. Als de drijfveren van je ego zo sterk zijn dat de eigenzinnigheid vooropstaat of overheerst, kan daar alleen maar uit geconcludeerd worden dat je trots bent; en dan kun je niet waardig zijn. In de mate waarin eigenzinnigheid, trots, ijdelheid, egoïsme en dergelijke in je ziel aanwezig zijn - wat ook altijd angst met zich meebrengt - kan er geen sprake zijn van waardigheid. Wie zich op bepaalde momenten, als daarvoor terechte aanleiding bestaat, nederig kan opstellen, bezit werkelijke waardigheid. Hoeveel waardigheid zit er niet in iemand die in alle nederigheid naar een medemens toegaat en zegt: 'Ik had ongelijk; vergeef me'! Daaraan zie je dat alleen door nederigheid waardigheid mogelijk is en niet zoals jullie vaak denken en voelen, het bekennen van je ongelijk je waardigheid zal aantasten. Hoe vaak gebeurt het niet dat je hardnekkig vasthoudt aan een standpunt omdat je eenvoudig niet wilt toegeven? En waarom niet, vraag ik je? Om de zojuist genoemde reden is jullie onjuiste opvatting van waardigheid niets anders dan trots en daarom precies het tegenovergestelde van waardigheid. Maar iemand die spiritueel nog niet ontwaakt is, kan deze twee heel gauw met elkaar verwarren!

Wees dus voorzichtig, vrienden, met al deze verhuld optredende en verkeerd uitgelegde eigenschappen, die voor goed, waar en goddelijk moeten doorgaan. Ik wil hieraan toevoegen dat in jullie wereld de neiging tot dit soort misvormingen op het moment heel sterk is. Vroeger hoefden de Krachten van de Duisternis hun toevlucht niet tot dergelijke middelen te nemen. De mensheid was toen nog zo weinig

ontwikkeld dat de verleiding om ronduit te liegen al volstond om iemand van het goddelijke te vervreemden. Tegenwoordig is de mensheid zover ontwikkeld dat onverhuld en onmiskenbaar kwaad voor velen geen verleiding meer vormt. Alleen verwarring en verkeerde voorstelling van goede wil kunnen nu nog bereiken waar die duistere krachten voortdurend naar streven. Dit maakt het voor jullie wel moeilijker, maar jullie zijn duidelijk sterk genoeg om deze moeilijkheid te overwinnen door zorgvuldig onderscheid te maken en te ontdekken waar het valse zich voordoet als het ware.

Zoals ik al zei, zal ik zo nu en dan enkele van die vervormde goddelijke aspecten belichten en als jullie hier zo'n punt ter sprake willen brengen, zal ik er met plezier op ingaan.

Voor we overgaan tot jullie vragen, zou ik jullie graag nog twee dingen willen zeggen. Ten eerste, dat er een bijzonder grote zegen rust op deze groep (evenals op die in Zwitserland). De spirituele wereld heeft grootse plannen. Sommigen van mijn vrienden hier gaan dit al enigszins voelen. We beschikken nu gelukkig over twee mediums met wier training we zijn begonnen, hier en in het buitenland. Dat zal heel veel betekenen. Er zal veel mee gediend zijn, niet alleen als de training beëindigd is maar ook terwijl die nog aan de gang is. Het zal over en weer een zuiverende werking hebben op alle betrokkenen, niet alleen op de mediums zelf en op de geesten die zich manifesteren maar ook op de mensen die daarbij aanwezig zijn. Dat ik dit vanavond openbaar maak, is allereerst omdat iedereen van deze groep die deze lessen volgt dit moet weten, en ook hoe groot de betekenis hiervan is. Daarnaast is er ook een praktische reden die alle betrokkenen goed moeten begrijpen. Ik wil in dit opzicht het volgende voorstel doen: Alle sessies in het kader van de training van onze beide mediums en, wat het allerbelangrijkst is, ook de aansluitende discussie die betrekking heeft op de persoonlijke zuivering van de deelnemers, moet op banden worden opgenomen zodat die tussen de beide groepen kunnen worden uitgewisseld. Zo kunnen jullie van elkaar leren. Het is goed als er een voortdurende en geregelde uitwisseling plaatsvindt. Als dit eenmaal tot een gewoonte is geworden en goed is georganiseerd, zal het als vanzelf gaan. Het is alleen maar een kwestie van organiseren. Dit is voor allebei de groepen heel belangrijk, vooral waar het gaat om de aansluitende discussies. Wat op dit punt al begonnen is in jullie groepje, zal ook voor de groep overzee heel zinvol zijn.

Mijn tweede verzoek van deze avond is echt een gunst die ik van enkelen van jullie wil vragen. Zoals ik al zei, rust er veel zegen op deze groep alsook op ieder afzonderlijk die er deel van uitmaakt. Het zou voor de goddelijke wereld een grote vreugde zijn als al die kleine veten en misverstanden die menselijkerwijs gesproken onvermijdelijk zijn in een groep van deze omvang, echt op een spirituele manier konden worden benaderd en opgehelderd. Jullie hebben een vrije wil maar als je ertoe bereid bent, stap dan af op degene met wie je moeite hebt. Denk er goed over na waarom je juist hem of haar niet mag. Probeer heel objectief te zijn; dan zul je er ongetwijfeld achter komen dat jouw zienswijze in zekere zin subjectief gekleurd is. Misschien werd je gekwetst in je ijdelheid of heb jij onbedoeld de ijdelheid van die ander gekwetst en heeft hij dat emotioneel op jou afgereageerd. Dan zijn er altijd wel rationele gronden te vinden om je zogenaamde antipathie te rechtvaardigen. Wanneer er niets speciaals is voorgevallen, is het voldoende te proberen gewoon het goede in die ander te ontdekken en gaandeweg erachter te komen welke de *objectieve* reden is waarom je zo op die ander reageert. Vaak is dat al genoeg om tussen jullie beiden een liefdevolle band te scheppen. Probeer eenvoudig oog te krijgen voor de ziel en het hart van de ander en laat je gekwetste trots varen. Probeer de gemeenschappelijke noemer te vinden. Want die zit in jullie allemaal! Ga daarvan uit en niet van gedachten en gevoelens die waarschijnlijk voortvloeien uit gekwetste trots. Laat je eigen goede kanten zien, in alle oprechtheid. Toon de grootmoedigheid die je ongetwijfeld in je hebt, ook al blijft die in bepaalde opzichten soms verborgen. Als zich werkelijke incidenten hebben voorgedaan, hanteer die dan met tact en discretie. Of, en zo ja, wanneer erover gepraat moet worden, hangt af van de vraag in hoeverre je je al van wrok en verblinding hebt bevrijd. In sommige gevallen zou ik aanraden deze incidenten in kleine kring te bespreken. Dat kan heel nuttig zijn. Er komt een tijd dat je in staat bent vrijuit tegen de betreffende persoon te spreken en hem te vertellen waar naar jouw gevoel een misverstand aanwezig is, waar je je gekwetst voelt en op welke punten je hem niet mag. En het is altijd zo dat beide partijen zich gekwetst voelen. Als het je lukt tegelijkertijd eerlijk te zijn en afstand van jezelf te nemen, luister dan rustig naar wat de ander te zeggen heeft en probeer begrip voor zijn standpunt te krijgen zonder je te laten belemmeren door je zogenaamde ‘waardigheid’. Dan zul je zien dat er geen reden voor al die toestanden was. Ieder misverstand en elke vorm van gekwetstheid bestaat overwegend in je eigen verbeelding, vrienden. Het hoort bij deze aardse sfeer waar jullie in elk geval voor een deel in duisternis leven. Je denkt zo vaak

dat je reden hebt om je gegriefd te voelen, maar dat is niet waar! Het kan je zuiveringsproces zo bespoedigen als je de moed opbrengt om zelf de eerste stap te zetten, juist naar degene met wie er een misverstand bestaat; mogelijk ben je helemaal gefixeerd op wat jou niet bevalt of op wat je op de een of andere manier ervaart als tegen jou gericht. Daardoor kun je niet helder waarnemen. Met je verstand vind je misschien wel dat hij of zij geweldige kwaliteiten bezit en daar ben je ook van overtuigd, maar voor je gevoel is het zo totaal anders dat je er geen enkele behoefte aan hebt om je er in te verdiepen.
Hoewel je jezelf en de betrokkene enorm zou helpen door deze suggesties op te volgen, is dit toch niet de voornaamste reden waarom ik het jullie vraag. Ik vraag het vooral omdat het voor de groep als geheel van het grootste belang zou zijn als je je hart zou kunnen openen juist voor degene van wie je denkt dat hij je gekwetst heeft. Werkelijk, vrienden, het zou ongelofelijk veel uitmaken.

Met bittere gevoelens, met onjuiste gedachten, steun je te allen tijde de destructieve krachten in het universum. Jullie hebben daar nauwelijks enig idee van, maar al die gevoelens en al die emoties vormen samen een enorme, weerzinwekkende poel en zijn tenslotte medeverantwoordelijk voor het slechte in deze wereld: oorlog, misdaad en alles wat kwetst of pijn doet. Dit mag echter geen reden zijn om jezelf voor de gek te houden of om jezelf te dwingen tot gedachten, die niet met je gevoelens overeenstemmen. Je weet dat dit nooit de juiste manier is. Allereerst dien je de moed op te brengen om te zeggen: 'Dit zijn mijn gevoelens; ik weet dat ze onterecht zijn, maar ze zijn niet anders'. Als je die gevoelens objectief kunt observeren en toegeven dat ze er zijn, dan - en niet eerder - heb je de eerste stap gezet naar je eigen zuivering. En dan zullen die misplaatste gedachten en gevoelens (waarvan je niet kunt helpen dat je die op dit moment nog hebt) ook veel van hun kracht verliezen en minder schade aanrichten, zowel in jezelf als in het universum. Het feit dat je steeds meer bereid bent je gedachten en gevoelens zo moedig onder ogen te zien, maakt dat ze minder greep op je krijgen. Want hun invloed is het sterkst als je je van hun bestaan maar nauwelijks bewust bent of probeert ze te rechtvaardigen.
En, beste vrienden, nu ben ik klaar voor jullie vragen."

VRAAG: Ik had vragen gesteld over patiënten met een gespleten persoonlijkheid. Ik vroeg me af hoe dat komt en hoe iemand met die structuur geheeld kan worden en of genezing überhaupt mogelijk is.

“Het is mogelijk om zulke mensen te genezen, maar het hangt ervan af hoe ver het proces is voortgeschreden. Hoe het komt, heb ik al uitgelegd. Hoe het genezen zou kunnen worden, is zoals ik zei in de eerste plaats een kwestie van gradatie. Er zijn patiënten waarbij integratie of heling echt onmogelijk lijkt. Dat is dan karma wat de persoon moet doormaken. Maar er zijn patiënten waarbij heling of genezing mogelijk is. En dat is in feite al gebeurd. Maar laat ik dit zeggen: hoe verder de medische wetenschap, de wetenschap en de psychologie in het *geestelijke* gebied doordringen, des te meer succes zullen ze in dit soort gevallen hebben. Als jullie doktoren gaan begrijpen wat deze ziekte inhoudt, wat deze geestelijk gesproken betekent, en proberen te ontdekken wat de innerlijke fouten en de grondgedachten zijn die hier verantwoordelijk voor zijn en die deze ziekte in oorsprong veroorzaakten – of dat in dit leven of in een vorig leven gebeurde, doet er niet toe – dan wordt heling mogelijk. En dat is helaas nog niet ontdekt, of alleen heel oppervlakkig. Als dat gedaan wordt in combinatie met ademhalingsoefeningen om de subtiele lichamen steviger in het fysieke lichaam te trekken, is de kans op succes, zelfs in ernstige gevallen aanwezig. Altijd, wanneer de subtiele lichamen zich uit het fysieke lichaam terugtrekken, is de entiteit niet bewust en nemen vaak andere entiteiten het heft in handen. Maar als het mogelijk is om zijn of haar bewustzijn te beïnvloeden, dan kan met het noodzakelijke werk om jezelf te vinden en de juiste lessen op het gebied van de levenswetten en het universum worden begonnen. Op de momenten dat de persoon helder is, kan het genezingswerk worden ondernomen, maar alleen dan. Maar zoals je weet zijn er gevallen waarin er geen heldere momenten zijn; het bewustzijn is dan volledig buiten de persoon. Dan is sprake van karma wat iemand moet doormaken, net zoals bij andere ongeneeslijke ziekten. Maar de tijd zal komen dat de wetenschap de geestelijke waarheden en wetten, het bestaan van de subtiele lichamen zal herkennen en erkennen, dat manieren gevonden zullen worden om deze subtiele lichamen, die het lichaam voortdurend verlaten, naar binnen te trekken, deels door ademhalingsoefeningen en deels door een bepaalde medicatie. Dan zal er dus een grotere kans van slagen voor het noodzakelijke werk bestaan, en zullen de ongeneeslijke ziekten in de verdere toekomst zeldzamer worden.”

VRAAG: Kunt U ons alstublieft vertellen waaruit vrouwelijkheid bestaat vanuit een geestelijk gezichtspunt?

“Het antwoord is in feite heel erg lang – net zo lang als het een vrouw als individu neemt om zichzelf te ontdekken – en toch is het ook kort. Ware vrouwelijkheid betekent in de eerste plaats het volledig accepteren van het vrouw-zijn, met alles wat daarbij hoort in de meest subtiele en verborgen gebieden van emotionele reacties. Er zijn veel vrouwen die uiterlijk volmaakte vrouwen zijn of dat lijken te zijn. Maar toch verzetten ze zich in sommige opzichten tegen bepaalde kanten van het vrouw-zijn. Ik bedoel niet de grovere uitingen in het fysieke vlak, emancipatie en alles wat daarmee samenhangt. Ik bedoel de subtiele emotionele stromen die niet eenvoudig met een paar woorden te beschrijven zijn. In een hogere zin betekent vrouw-zijn de zijnstoestand in sommige facetten van de persoonlijkheid, niet in alle. Dat laatste bestaat niet, maar die zijnstoestand bestaat wel in bepaalde opzichten, in bepaalde zielsstromen, in bepaalde houdingen. Speciaal tegenwoordig zijn vrouwen in emotioneel opzicht vaak te actief en door dat actief zijn verwerpen ze het vrouw-zijn. In een werkelijk gezonde vrouw – en die zijn net zo zeldzaam als echt gezonde mannen – moet er ook een bepaald soort activiteit zijn, net zoals er een bepaald soort passiviteit in de gezonde man moet bestaan. Maar deze actieve en passieve stromen zijn bij beiden anders verdeeld.

Volledig vrouw zijn betekent geven. Het betekent warmte en het vermogen om op een bepaalde manier lief te hebben, net zoals werkelijk man-zijn onder andere ridderlijkheid betekent die alleen uit ware kracht kan voortkomen, niet de verkeerde kracht die uit zwakheid geboren wordt waarin ridderlijkheid en het beschermen – op een andere manier dan het vrouwelijke beschermen – geen plaats heeft. Allebei, werkelijk man-zijn en werkelijk vrouw-zijn houdt in het op zich kunnen nemen van verantwoordelijkheden, elk op hun eigen onderscheiden manier. Als een vrouw verantwoordelijkheden van de man op zich neemt – niet fysiek want dat kan een noodzaak zijn die haar vrouwelijkheid helemaal niet minder zal doen worden – uit eigen vrije wil, voortkomend uit de verwerping van haar vrouw-zijn, houdt ze in bepaalde opzichten op vrouw te zijn. Als een man zijn verantwoordelijkheden, zijn plaats als beschermer en zijn ridderlijkheid verwerpt – en zeker niet alleen financieel – houdt hij in dat opzicht op man te zijn. Vrouw-zijn betekent *ja* zeggen tegen bepaalde passieve manieren van zijn en dit is zoiets subtiels dat het makkelijk verkeerd begrepen kan worden. Ik kan het het beste zo uitdrukken: het betekent *ja* zeggen tegen *ogenschijnlijke* en *schijnbare* vernedering. Dit betekent absoluut niet dat je masochistisch, zwak zou moeten zijn en de lagere

aard van de partner moet versterken. Dat zou een ernstig misverstand zijn, een van die afwijkingen waar we al eerder over spraken. In deze woorden ligt de essentie, maar er ligt nog heel wat meer in besloten dat door iedere vrouw op haar eigen pad ontdekt moet worden en niet in heel algemene bewoordingen gevat kan worden. Deze woorden betekenen alleen een sleutel; ze kunnen als een wegenkaart dienen, maar iedereen moet persoonlijk de weg vinden."

VRAAG: Onze hele cultuur, de hele tendens om met elkaar te concurreren gaat natuurlijk tegen de wet in?

"Absoluut"

VRAAG: Houdt dat niet een gevaar in voor toekomstige beschavingen?

"Ik zou niet zeggen toekomstige beschavingen, ik zou zeggen er is gevaar voor de huidige beschaving."

VRAAG: Het moet ook voor de toekomst schadelijk zijn?

"Nee. Want nieuwe zielen zullen incarneren en die zullen nieuwe omstandigheden scheppen nadat de zielen die nu geïncarneerd zijn van dit aardse vlak zullen zijn verdwenen. Deze nieuwe zielen brengen andere omstandigheden met zich mee. Zij hebben andere problemen, een ander karma, en zij zullen dus op een andere manier omstandigheden op deze aarde scheppen. Wij bekijken dat natuurlijk grootschaliger, in termen van een paar honderd jaar. Wanneer de huidige beschaving eenmaal in verval raakt – niet door een volledige vernietiging van deze aarde, waar jullie bang voor zijn, dit zal op een veel subtielere manier gebeuren – zullen nieuwe toestanden ontstaan vanuit zielen die andere problemen hebben die ze moeten doorwerken, totdat de cyclus zich voortzet en dezelfde problemen optreden die in jullie tijd het meest voorkomen, wanneer min of meer dezelfde zielen de aarde weer zullen bereiken om het doorwerken van deze specifieke problemen af te maken, hoewel er tegen die tijd wel enige vooruitgang geboekt zal zijn. Dus als je met 'toekomstige beschavingen' de volgende paar generaties bedoelt, ja. Maar die behoren nog steeds tot dezelfde groep, het is om zo te zeggen dezelfde stroom."

VRAAG: Ik zou willen weten waarom ik me deze week zo naar voel?

"Oh ja, beste vriend, ik heb even wat tijd nodig. Zie je, beste, beste

vriend, je kunt hoe vreemd dit ook mag klinken van mij aannemen dat dit een teken is dat het beter met je gaat. *Want er is geen verbetering mogelijk zonder dat je het zeer naar de oppervlakte laat komen,* en dat doet altijd pijn. Met lichamelijke ziekte is het precies hetzelfde. Als je vlak onder je huid een zweer vol met pus hebt, doet dat voortdurend pijn maar op een of andere manier ben je aan de pijn gewend geraakt. Toch heb je uiteindelijk het besluit genomen om deze zweer te laten behandelen zodat deze kan genezen. Je laat hem of behandelen of je gebruikt andere manieren en medicijnen om de zweer naar de oppervlakte te laten komen. De plek zwelt op, wordt groter, raakt ontstoken. Voor het oog wordt het erger, en voordat hij doorbreekt, wordt de pijn oneindig veel erger in vergelijking met daarvoor toen de zweer nog onderhuids zat en je bloed vergiftigde en misschien andere delen van je lichaam aantastte maar veel minder pijn deed. Als een redelijk mens begrijp je dat de ergere pijn waar je nu onder lijdt onderdeel van de genezing is. Jij maakt nu hetzelfde proces door want de ziel werkt volgens dezelfde fundamentele wetten. Ik heb jullie de opdracht gegeven om over je angsten na te denken. Jullie konden niet aan ze denken. Dat is een teken dat je onderbewuste nog steeds aan ze vasthoudt. Iets in je gelooft dat als je deze angsten, neigingen en verlangens bewust laat worden, dat dat betekent dat je aan ze toe moet geven. Je denkt abusievelijk, zoals zovelen doen, dat het je bewust zijn van een verkeerde stroom automatisch betekent dat je hem uit moet leven. Het moet jullie duidelijk zijn dat dit helemaal niet klopt, integendeel. Je verborgen verlangens, waar je bang voor bent, zullen op andere manieren naar buiten komen en je leven beheersen, terwijl een duidelijk zicht hebben op onwenselijke stromen je nooit zal dwingen om aan ze toe te geven. Het is belangrijk dat jullie dit goed begrijpen, zodat je het gevecht met jezelf aan kunt gaan, om naar buiten te laten komen wat binnenin je verborgen zit. Je denkt dat het verbergen van bepaalde drangen en verlangens waar je geweldig bang voor bent je beschermt. En daarom weigert je onderbewuste om hen naar buiten te laten komen. Je denkt dat dat de enige manier is om ervoor te zorgen dat je niet aan ze toegeeft. Omdat een deel van je de nodige stappen heeft gezet om ze naar buiten te laten komen, is een ander deel van je persoonlijkheid hier bang voor en registreert juist daarom angst.

Ieder mens die het pad volgt, maakt op de een of andere manier min of meer hetzelfde proces door. Je bent geen uitzondering. En alleen door het herkennen van de tot dusverre bedekte en verborgen verlangens, neigingen en stromen en ook de angst ervoor, door ze te erkennen, zul

je ze langzaam kunnen veranderen – niet onmiddellijk, langzaam – in overeenstemming met de geestelijke wet. Dat is zuivering. Zuivering betekent niet dat je het zieke en verkeerde verbergt en jezelf dwingt om gedachten te koesteren waarvan je weet dat ze juist zijn maar waarbij je ook beseft dat je gevoelsmatig niet in overeenstemming daarmee kunt leven; en wanneer flarden van zulke gedachten, uitingen ervan bij je naar boven komen, druk je ze weg omdat je 'goed' wilt zijn. Dat is nooit de manier. De mensen houden zichzelf voor de gek door te denken dat deze manier van doen zuiverheid betekent. Het bereiken van dit soort volmaaktheid en zuiverheid kost heel veel tijd, en in de tussentijd moet je jezelf gewoon tevreden stellen met te zijn wat je nu bent, met het accepteren van je nog onvolmaakte toestand, zonder wanhoop maar vol moed en met een bereidheid om in jezelf een geleidelijke, geestelijke groei te bewerken die niet gebaseerd is op zelfbedrog.

Het soort zuiverheid waar je naar verlangt en die je ertoe brengt om jezelf voor jezelf te verbergen, zal voor al mijn vrienden vele incarnaties vergen. De hoogste zuiverheid die je werkelijk en echt op dit moment kunt bereiken, is de eerlijkheid tegenover jezelf die kan zeggen: 'Daar en daar verlang ik nu naar. Ik ben niet bang voor mijn verlangens omdat ik hen door ze duidelijk te zien, kan beheersen. Ik weet dat ze verkeerd zijn maar in dit of dat opzicht heb ik die gevoelens nog hoewel ik er niet blij mee ben'. Op deze manier, door dit steeds weer te doen zullen deze stromen geleidelijk aan veranderen, speciaal wanneer je hun beweegredenen beter begint te begrijpen, en dat kan alleen gebeuren nadat je de belangrijke stap – het naar de oppervlakte laten komen – hebt gezet. Als je dit soort moed ontwikkelt, als je deze strijd strijdt, zul je openbaringen over je eigen zelf ontvangen, zowel het lagere als het hogere zelf, en dan zul je vrij zijn. Deze moed heb je nog niet. Je wordt nog steeds aangezet door onderbewuste emoties en daarom ben je terneergeslagen. Dat is het probleem in een notendop, beste vriend, daar moet je doorheen net zoals al mijn vrienden op het pad. Er is geen andere bevrijding mogelijk dan langs de weg die ik aanbeveel. Zolang je nog met de erkenning hiervan worstelt, zo lang zul je verscheurd, ongelukkig, vol angst en niet in harmonie zijn. En je innerlijke conflict en dienten-gevolge uiteindelijk ook je uiterlijke conflict zullen in hevigheid toenemen. De uiterlijke conflicten zijn niets meer of minder dan een beeld, een projectie, een symbool van deze innerlijke conflicten die in wezen altijd hetzelfde zijn. De vraag is: 'Zie ik mijzelf onder ogen of

niet?" Begrijp je dat?"

VRAAG: Ja. Mag ik U vragen, wat voor openbaringen U bedoelt?

"Ik geloof dat ik dat heel duidelijk heb gemaakt. Openbaringen over je eigen angsten en *waarom* je bang bent, je eigen verlangens, hun tegenstrijdigheden, hun tegenspraken, en bepaalde houdingen die misschien niet stroken met bepaalde bewuste ethische ideeën: dit zullen de openbaringen zijn. Maar als je ze eenmaal omhelsd en erkend en geaccepteerd hebt en bereid bent om wat het ook maar is in jezelf onder ogen te zien, zullen deze openbaringen geen last zijn, maar de grootste, de meest bevrijdende overwinning. Lees mijn woorden zorgvuldig over. Misschien zul je dan beter begrijpen van wat ik zei. Laat ze aan je dokter zien, werk het samen met hem uit. En wanneer je de volgende keer voor een persoonlijke sessie komt, zal ik je verder helpen. Maar denk er ondertussen over na. Het zal je helpen. Je hoeft nergens over in te zitten, mijn vriend. Zoals ik hiervoor zei, dit is een teken dat het je beter gaat. Zonder dat de zweer doorbreekt, zou je het doel – vrijheid en bevrijding – niet kunnen bereiken. Begrijp je dat? Maak je geen zorgen. Je zult beschermd en geleid worden zolang je deze strijd niet opgeeft."

VRAAG: Incarneren er tegenwoordig twee keer zoveel vrouwen omdat vrouwelijkheid geleerd moet worden?

"Ik zou niet willen zeggen dat het zo eenvoudig is. Dat zou niet erg logisch zijn. Laat ik het zo zeggen. Er zijn daar verscheidene factoren verantwoordelijk voor die allemaal samenwerken en één geheel vormen. Zoals we enige tijd geleden bespraken, wanneer de beschaving een bepaald punt bereikt waarbij ze niet in lijn met de geestelijke vooruitgang blijft, zijn repercussies onvermijdelijk, en die richten deze speciale beschaving langzamerhand te gronde. Dat kan op vele manieren gebeuren. De overmaat aan vrouwen is deel van het hier genoemde gevolg. Het is ook het gevolg van een stroming in vrouwen die hun vrouwelijkheid verwaarlozen; die vraag bespraken we vanavond al. Ware vrouwelijkheid is in hoge mate verwrongen en vervormd. De vrouw wil de man imiteren, wil met hem wedijveren, niet altijd in uiterlijke zin, maar heel vaak, heel erg vaak in emotionele zin. Het gevolg is een overmaat. Want de wetten en lessen van het leven zijn wijs, niet alleen voorzover het een dergelijk individu betreft, want deze wijsheid strekt zich veel verder uit. De relatieve schaarste

aan mannen zal de vrouw uiteindelijk leren om weer werkelijk vrouw te zijn. Maar je moet dat in een groter verband zien. Het effect zal tijdelijk, in sommige gevallen precies het tegenovergestelde zijn, dat vergelijkbaar is met het doorbreken van de zweer. In toekomstige incarnaties moet dit zichzelf rechtzetten zowel in de persoon als in de vrouwen in hun totaliteit en daarom in de hele mensheid

Pas als de individuele vrouw leert wat echt vrouw-zijn in de geestelijke zin, niet oppervlakkig maar op een diep niveau, werkelijk betekent dan en alleen dan zal er een nieuw evenwicht ontstaan. Hetzelfde is in vroegere beschavingen in tegenovergestelde richting gebeurd. Mannelijkheid werd vervormd, op een uiterst verkeerde manier overdreven: teveel macht op de verkeerde manier, onder het juk brengen van de vrouw. Toen gebeurde het tegenovergestelde, teveel mannen, niet genoeg vrouwen. En door de verkeerde opvatting van mannelijkheid door de man heeft hij niet alleen zichzelf schade berokkent maar ook een verkeerde reactie bij de vrouw teweeggebracht of bewerkstelligd, wat leidde tot het verval van vrouwelijkheid. Het ene uiterste leidt altijd tot het andere verkeerde uiterste. Zuivere mannelijkheid zal bijdragen tot zuivere vrouwelijkheid, en omgekeerd. Als je de geschiedenis vanuit dat oogpunt bekijkt, zul je altijd ontdekken dat wanneer er een teveel aan mannen was en wanneer een teveel aan vrouwen, er in de voorgaande eeuwen op de een of andere manier, al naar gelang, een sterke nadruk lag op het verkeerde uiterste, wat dan resulteerde in een teveel van de respectievelijke sekse. Is dat duidelijk?"

VRAAG: Welk verband bestaat er met wat er in de natuur gebeurt, de dieren bijvoorbeeld, waar altijd meer vrouwtjes zijn?

"Dat heeft een heel andere reden. In de dierenwereld is polygamie geen probleem. Daarom is een mannetje voldoende voor verscheidene vrouwtjes. De voortplanting wordt niet belemmerd door een teveel aan vrouwtjes. Maar het streven van de mens op de geestelijke weg noodzaakt hem om zijn dierlijke aard die hem polygaam maakt te boven te komen, omdat zijn geestelijke aard streeft naar monogamie, dat wil zeggen vereniging met één partner."

VRAAG: Mag ik een vraag stellen over bepaalde geestelijke leiders, bijvoorbeeld Swedenborg, Dr.Steiner, Mrs.Eddy, Blavatsky enzovoort. Welke rol spelen zij in de geest? Zijn ze nog

steeds voor hun groepen werkzaam?

"Niet per se. Sommige van hen zijn dat, andere niet. Het is onmogelijk om in het algemeen hier iets over te zeggen. Het hangt er helemaal van af. Er kunnen enkele grote geestelijke leiders zijn die heel veel goeds op deze aarde hebben gedaan maar toch een deel van hun eigen zuivering misschien hebben verwaarloosd. In sommige gevallen kan deze zuivering in de geestelijke wereld uitgevoerd worden terwijl ze nog steeds in hun eigen vroegere groepen actief zijn, in andere gevallen kan het omgekeerde nodig zijn. In deze laatste gevallen krijgen ze misschien volledig tegenovergestelde taken die niets met het werk dat ze hebben volbracht te maken hebben, om hun ziel in harmonie te brengen."

VRAAG: De verbinding met de aarde kan dus verbroken worden?

Dat kan gebeuren en gebeurt dikwijls ook. Ik heb natuurlijk niet het recht om in details te treden en jullie te vertellen waar deze zielen nu mee bezig zijn of waar ze zich ophouden. In de meeste gevallen weet ik het niet eens. Ik zou inlichtingen moeten inwinnen en dat zou ik alleen doen als er een goede reden voor was en die is er in dit geval niet. Ik kan jullie alleen in het algemeen zeggen dat ieder geval apart bekeken wordt."

VRAAG: Bestaat er zoiets als een organisatie van de 'Witte Broederschap'of wordt die zo door de mensen genoemd?

"Wat in de wandeling de 'Witte Broederschap'wordt genoemd, is in feite niets anders dan de georganiseerde geestenwereld van God. Er kan een bepaalde sfeer in een andere sfeer zijn die tot taak heeft om een bepaald soort waarheid te onderwijzen, die bestemd is voor een bepaald soort mensen op aarde. Ze hebben die naam misschien aangenomen met als doel herkend te kunnen worden. Dat is heel goed mogelijk. Een onnoemelijk aantal geesten en sferen vervullen op een heleboel verschillende manieren een actieve rol in het verlossingsplan met haar vele verschillende facetten. Ik zou onmogelijk van alles van hen op de hoogte kunnen zijn. Onze wereld is te uitgestrekt, beste vriend. Maar in het algemeen gesproken mag je gerust aannemen dat de 'Witte Broederschap' het tegenovergestelde van de Zwarte Broederschap is."

VRAAG: Een vrouw met wie ik op goede voet stond, pleegde onlangs zelfmoord. Kan ik iets voor haar doen behalve bidden?

“Alleen bidden. mijn kind. Het is te kort geleden om te kunnen helpen. Het gebed zal haar op een goed ogenblik bereiken, zo niet nu.

Beste mensen, ik ga me nu terugtrekken, en ik zeg tegen jullie allemaal, houd het pad waarop jullie nu zijn vast. *Laat het alsjeblieft niet los*, vrienden, laat het niet los. Jullie zouden er zo’n grote, grote spijt van krijgen, en niets, *niets* kan van meer waarde zijn dan dat – *niets*. Wat je verder ook doet, blijf op deze weg van het zuiveren van jezelf, want daarin is de sleutel voor je leven gelegen. En als je deze weg nog niet of slechts gedeeltelijk bent opgegaan, vecht je er doorheen. Stel God in de meest eenvoudige bewoordingen de vraag over je probleem. Vraag Hem om licht en zicht zodat je begrijpt *waarom*. Vraag Hem om kracht, en als je met een open hart klopt, zal Hij zich naar jou toe openen.

Ontvang de goddelijke zegeningen en laat deze zegeningen deel uitmaken van de strijd die iedereen op dit pad of voordat hij dit pad helemaal betreedt, door moet maken. Neem deze zegening aan en gebruik hem waar hij het meest belangrijk voor je is. Je kunt hem gebruiken als je aan deze vorm denkt als aan de gouden straal, liefde en moed die op dit ogenblik bij jou naar binnen stromen.

Wees in vrede, vrienden, wees in God.”

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1958.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Acceptance - Right and Wrong Way - Dignity in Humility'.
Vertaling door Anke van der Meer in 1993; herzien in 2000;
in 2006 aangevuld door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad . Uitgave 2009